

"ABANS LA GENT S'ESTIMAVA MÉS"

-Us agradaria tornar a aquell temps?

No!, no hi tornaria pas. Hi havia massa miseria.

-Però la gent ha canviat no?

Si. Abans cantàvem i reiem. Els dilluns a vegades no fotiem res, i després teníem de recuperar-ho.

Abans la gent s'estimava més, perquè?, doncs potser perquè hi havia més miseria. Si algú no podia treballar l'ajudàvem. Ens ajudàvem els uns als altres.

-Hi havien èpoques dolentes?

Si!!!!. Quant no hi havia feina al bosc anàvem a collir maduixes o bolets per portar algun centim a casa. Llavors quant anàvem a comprar ens fia ven fins que tornàvem a treballar. Els que no sabíem de lletra per anar a buscar el pa, per exemple, portàvem un bastó i cada vegada que hi anàvem ens feien una marca al bastó i aixís sabíem els pans que devíem.

"ELS DIUMENGES JUGÀVEM A BELIT I LES DONES A BALES"

-Com passaveu el temps els diumenges?

Doncs, jugàvem a bèlit i ens hi jugàvem 15 cèntims. Les dones jugaven a bales. Després, però, ja vàrem anar al ball.

!
-Ara, quan aneu al cafè i us trobeu amb els companys, recordeu totes aquestes coses del bosc i de la joventut?

Ja ho crec que sí. Diem: T'en recordes aquella vegada que vàrem anar...?

-Si poguessiu tornar a aquell temps amb les comoditats d'ara, hi tornariau?

Mare de Deu, sí que hi tornaria. Abans es vivia més tranquil i es menjava més bé, més natural. Però hi havia massa miseria.

Ens quedem encara moltes coses per dir, necessitariem però molts més folis i de moment és impossible. Esperem que amb això quedi testimoni de tota una vida compartida amb el bosc i d'un home que als 82 anys encara te ganas de treballar perquè és eñ que ha fet durant tota la seva vida.

Des d'aquí agraïm al "noi Putei" la seva col·laboració.

Marta Clos

9